

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ
PROSINEC 2009 *** ROČNÍK X. *** ČÍSLO 12

Citát inspirující:

Dnes píšou básníci sami pro sebe a pro své kolegy. Lidé si nechali namluvit, že světu nejlépe rozumí ekonomové a bankéři, politice generálové a sexuologové. To nás tedy natřes pámbu!

Jiří Žáček – Dokořán 49/2009

Josef JINDRA

ADVENT

**Zas čtvero koní ročních dob
přijíždí se saněmi
k porodu lásky z jarních stop
k poděkování zemi
jež podávala chléb
i vodu k orosení
Už zvolna rozsvěcí se chlév
co chrám
Zaržá kůň bílý pro bolest
lidského zrození
a náhle vzplane jasná zář
jež skryta byla do ženy
jak v dlani drahokam**

(úryvek)

Zdá se mi, že ta bilanční zamyšlení nad právě uplynulým rokem píše nějak častěji, jako by rok byl stále kratší a kratší. Ale asi to bude jen můj dojem, rok 2009 dospěl do posledního měsíce a mojí milou povinností je podívat se zpět, co se LiSu podařilo či nepodařilo.

Celkově lze říci, že rok 2009 byl rokem úspěšným, ačkoliv neměl žádný vrchol v podobě poetického jara či vydaného almanachu. V úvodu roku jsme se představili v Nové Pace s opakováním uvedení nového almanachu Sedm střípků duhy (4.února) a v březnu přijel na naši schůzku spisovatel a výtvarník Petr Pazdera Payne (11.března). Této schůzky se zúčastnila i básnířka Svatava Antošová, která napsala o jičínské knihovně a aktivitách LiSu do časopisu Tvar.

V květnu jsme opět četli nevidomým (27.května) a v červnu jsme se sešli u Prochora na tradičním stmeláči (5.června), letos hojně navštíveném a dle ohlasů mimořádně úspěšném

Po prázdninách jsme vyprávěli pohádky Na Rynečku v rámci festivalu Jičín město pohádky (září). V listopadu jsme v rámci celostátní akce Den poezie připravili vlastní program Kamenná holka (11.listopadu v jičínské knihovně). Během roku jsme se pravidelně scházeli na schůzkách spolku, diskutovali o tvorbě a připravovali, zejména v závěru roku, akce k výročnímu roku 2010, kdy LiS oslaví 20.výročí založení.

Během roku vyšlo 12 čísel Kobry, 12 čísel ČAJe (březnové číslo věnováno tématu Erotika podle Dne poezie 2008) a díky Martinu Žantovskému byly aktualizovány a modernizovány stránky iKobry (www.ikobra.cz). Kromě toho Bohumír Procházka vydal 12 čísel svých Prochorovin.

Úspěšně se rozvíjela i další spolupráce, Bohumír Procházka nás zastupoval na 6.Martinské poetické jeseni v Martině (září) a Václav Franc na Dnech poezie v Broumově (říjen). Dále naši členové byli vidět na různých literárních soutěžích či akcích (např. Chotěboř, Havlíčkův Brod, Lysá nad Labem, Mělník, Příchovice atd.)

Někteří autoři vydali vlastní knížky či audioknihy (Franc, Pluhařová) či překlad knížky (Zlatníková), uspořádali různá autorská čtení.

Na literárních soutěžích jsme získali řadu ocenění (viz přehled v dnešní Kobře). Celkově deset umístění či čestných uznání navazuje na předchozí roky (2007 – 8, 2008 – 11).

LiS byl opět navržen na Jivínského Štefana (únor), stejně jako řada členů spolku za individuální počiny.

K 1.prosinci má spolek oficiálně 14 členů (plus Žantovský), během roku se členská základna nezměnila.

Významnou změnou bylo jmenování Jana Benešové do funkce ředitelky Knihovny Václava Čtvrta v Jičíně (od 1.března 2009). S bývalou ředitelkou Lidmilou Košťálovou jsme se rozloučili v únoru na jedné schůzce a poděkovali jí za všestrannou podporu. Nutno poděkovat Janě Benešové, že spolku z titulu své funkce zachovala přízeň a doufám, že tomu bude i nadále. Chtěl bych poděkovat i ostatním pracovním knihovny, za jejich pravidelné návštěvy na našich akcích a další pomoc.

Ani rok 2009 neodstranil některé bolístky, např. stárnoucí členskou základnu, malou účast či resp. neúčast některých členů na našich akcích, ale s podobnými problémy se budeme muset vypořádat zřejmě i v dalších letech. Mě mrzí i to, že členové, pokud se účastní akce, o tom většinou nejsou ochotni napsat třeba do Kobry.

Rok 2009 ve svém závěru předznamenal již vzpomínaná výročí a třetí květnové jičínské setkání. Čeká nás dost práce, snad se nám podaří vydat i almanach mapující oněch uplynulých 20 let a vytvořit příjemné prostředí pro důstojné setkání literátů jako v roce 2007. Právě v průběhu dubna a května 2010 by měla činnost spolku gradovat.

Chtěl bych poděkovat všem těm, kteří přiložili ruku ke společnému dílu v minulém roce za jejich práci, zároveň věřím, že i v příštím roce se s nimi opět sejdu a budeme vytvářet kvalitní tým. Ať se jim daří i v jejich samostatné činnosti, což se určitě zobrazí i na činnosti spolku.

Chci popřát hodně zdraví, štěstí a literární inspirace i všem členkám a členům spřátelených klubů a spolků, dostáváme od nich vánoční přání a PF do nového roku. Doufám, že se s většinou z vás setkáme v rozkvetlém májovém Jičíně, kam vás tímto zvu. Věřím, že se i v roce 2010 budeme opět setkávat nad literaturou, prožívat příjemné okamžiky a nezapomenutelné zážitky, že náš spolek bude opět v centru dění, že důstojně oslavíme výročí spolku.

V letošním roce jsem se přesvědčil, že zdraví je skutečně nejdůležitější věcí v životě člověka, chci vám všem popřát, aniž by to byla fráze, do složitých let, kdy kapsy mecenášů nebudou zřejmě tak štědře otevřeny pro kulturu jako v minulosti, především hodně zdraví, klidu, vnitřní pohody do nového roku 2010 a až budete o vánočních svátcích pod stromčkem v kruhu svých blízkých, uvědomte si, že to není samozřejmost, že se takhle v klidu a míru scházíte. Nechť se v celém nastupujícím roce 2010 můžeme scházet ve zdraví, klidu a míru, nechť nám naše společné snažení přináší radost a užitek.

Nechť je rok 2010 dalším úspěšným rokem pro Literární spolek LiS při Knihovně Václava Čtvrta v Jičíně!
Václav

VÍTE, ŽE ...

- Na 15.ročníku literární soutěže Mělnický Pegas 2008 získal Václav Franc čestné uznání za soubor básní Předjaří v kategorii D (autoři, kteří vydali sbírku). Ukázka je uveřejněna ve Sborníčku vítězných prací. Vyhlášení se konalo v sobotu 7.listopadu 2009 v KD v Mělníku.

- Zlata Zákoutská byla vybrána mezi nejlepšími sportovci, cvičiteli, trenéry a činovníky Nové Paky v anketě Sportovec roku 2009, a to jako dlouholetá členka a cvičitelka odboru Klubu českých turistů (viz Achát č.12/2009).

- Václav Franc představil svoji tvorbu na autorském čtení v Domě seniorů v Nové Pace ve středu 25.listopadu 2009.

- Bohumír Procházka vystoupil na autorském čtení v Libáni ve čtvrtek 26.listopadu 2009.

- Hana Runčíková, Petr Veselý a Bohumír Procházka se zúčastnili 26. ročníku otevřeného tvůrčího setkání, které pořádala „Skupina XXVI“ na římsko-katolické faře v Příchovicích v Jizerských horách od pátku 27.listopadu do neděle 29.listopadu 2009. Fotografie ze setkání můžete vidět na: <http://www.zora.bloguje.cz/823865-prichovice-2009.php>. Reportáž Romana Szpuka (Vpadnout tvorbou do tvorby Boží aneb Příchovice pošestadvacáté) najdete na stránkách Zory Šimůnkové (www.zora.bloguje.cz).

- Václav Franc vydal společně se Zorou Šimůnkovou povídkovou knihu Hospodská byla jako ideální manžel. Kniha byla oficiálně představena v pražské kavárně Symbióza v pátek 4.prosince 2009 v rámci tradičních Večerů přiměřených depresí. Doprovodnou kapelou večera bylo Řehečské kvarteto.
Václav

SILVESTROVSKÁ PŘÍLOHA

I letos je součástí prosincové Kobry již tradiční silvestrovská příloha plná zaručeně nepravdivých zpráv. Tentokrát si i silvestrovsky zařadil tiskařský šotek s číslováním stránek, aby se čtenář musel nad Kobrou opravdu zamyslet.

Součástí této přílohy jsou i kontrolní otázky pro pozorné čtenáře, exkluzivní uveřejnění textů z anglicky psaného časopisu, povídka podle námětu Petra Veselého a další zajímavosti.
Václav

P.S. Pozor ať vás na Silvestra nepřejede tank!

OCENĚNÍ ČLENŮ LiSu NA SOUTĚŽÍCH V R. 2009

1. cena

- Václav FRANC: Hlinecký hrneček, Hlinsko, za povídku Já se tam vrátím
- Václav FRANC: Literární Vysočina 2009, Chotěboř, za povídku Narozeniny

2.cena

- Václav FRANC: Na vlnách modrého delfína, Plzeň 2009 za povídku Čas na změnu
- Václav FRANC: Literární Šumava 2009, Klatovy, za povídku Období sucha

3.cena - 0

Čestné uznání

- Václav FRANC: Šrámkova Sobotka 2009, Sobotka, v kategorii divadelní a filmový scénář za divadelní hru Převozník spol. s.r.o

-Václav FRANC: Šrámkova Sobotka 2009, Sobotka, v kategorii historické práce o vývoji poměrů ve východních Čechách za práci Jak do Řehče přišel sport

- Bohumír PROCHÁZKA: Soutěž u příležitosti Knižního veletrhu v Lysé nad Labem 2009 za fejeton Proč píšu?

- Václav FRANC: Mělnický Pegas 2009 v kategorii poezie za soubor básní Předjaří.

Další zvláštní ocenění:

- Václav FRANC: Literární soutěž Lepařova gymnázia v Jičíně o cenu profesorky Zdeňky Kastlové „Moje gymnázium – známé, neznámé“ u příležitosti 385. výročí založení školy, a to za povídku Paní profesorce.

- Václav FRANC: Literární Čáslav 2009 - Hlavní cena poroty v próze za povídku Za vodou v rákosí

*) Jestli nějaký Váš úspěch v uvedeném výčtu chybí, přihlaste se na adresu redakce. Prosím autory, aby redakci oznamovali průběžně i svoje aktivity, aby náš přehled, nejen soutěžních výsledků, byl úplný. Děkuji. Václav

PÍŠETE JEŠTĚ?

RENÁTA ŠŤASTNÁ

1) Jak vzpomínáte na chvíle prožité v literárním kroužku či LiSu?

Na chvíle prožité v LIS v Jičíně vzpomínám často a velmi ráda! Nejen že jsem měla možnost dát mezi lidi svoje psaní, které dosud leželo v šuplíku, ale hlavně jsem našla spoust kamarádů a přátel, kteří mě ovlivnili nejen jako spisovatelé, ale hlavně jako osobnosti.....

2) Co jste dělali od chvíle, kdy jste opustili spolek, co děláte dnes?

Od doby co jsem opustila spolek jsem si byla jistá, že moje psaní má cenu a že není proč se stydět je ukázat a nebo dokonce i jít někam přečíst. Dostalo se mi cti zajít občas na nějaké autorské čtení a našla jsem k sobě větší úctu než tomu bylo dřív. Dnes píšu pořád, nejprve do šuplíku a pak se snažím někde to prodat. Mám na kontě dvě knížky, někdo třeba řekne, že JENOM, ale já jsem na ně pyšná, myslím, že kvalita je důležitější než kvantita. Z dlouhých, leckdy nudných novel jsem slevila a dnes se věnuji spíše fejetonům, které mě maximálně uspokojují..... Zda jsou k něčemu však musí posoudit čtenář :-)

3) Píšete ještě? Jaká je vaše literární současnost, co chystáte? Můžete nám představit svoji současnou tvorbu?

Již jsem zmínila že píšu, dnes mám v okolí víc a víc lidí, kteří mě podporují a poňoukají a tak dělám to, co mě baví i nahlas, pro lidi a nejen pro sebe. Chystám třetí povídkovou knížku a ráda Vám dám nahlédnout do mé dílny :

MĚL NEBO NEMĚL ...?

Uviděla ho v davu na nástupišti. Vysokého, hnědookého opáleného muže s jarmulkou na hlavě v kostkované barevné lněné sukni ke kotníkům. Na nohou měl žabky a jeho nehty na nohách byly pěkně upravené a pěštěné. Věnoval jí kratičký pohled a jí přejel mráz po zádech. Po očku po něm pokukovala a její zrak možná nepřiměřeně dlouho spočinul na jeho sukni. Přimhouřila oči a napadlo ji, jestli pod ní něco má. Až se lekla svojí lechtivé myšlenky. Když jí silný prudký závan přijíždějícího metra začal cuchat vlasy podívala se jeho směrem znovu a téměř s jistotou vyhledala očima přesně to místo, kde se vzdouvalo jeho mužství. Cítila, že je vzrušená. Zmizel jí v davu nastupujících. Cítila, že se červená. Ta myšlenka jí nešla z hlavy.

Na konečné se dav vyvalil z vagónu a on ji předešel. Na schodech nespustila oči z té těsně padnoucí sukně. Hledala na ní otisk toho, co by pod ní mělo být, ale látka byla úplně hladká. Zamyšleně vystoupala schody a nemyslela na nic jiného. Má pod ní něco nebo nemá ...?

(25.5.2009)

S úctou a úsměvem zdraví Renáta Šťastná

ŠŤASTNÁ Renáta (dříve KOTLÁŘOVÁ)

V současné době žije ve Stanicích.

V době členství ve spolku (2000 – 2006), žila v Jinolicích u Jičína, než se přestěhovala do místa současného bydliště, odkud spolupracovala spíše externě.

Píše prózu (kratší prózy, povídky), zkouší i poezii.

Po odchodu ze spolku vydala OUVA TAČI aneb SKAFOCEFALIE očima vyděšené matky (Eurolex Bohemia, 2006) a Srdcem a očima (VIP Books, 2007).

Arto PAASILINNA – KRÁTKÁ PAMĚŤ PANA RADY

Nakladatelství Hejkal v roce 2009

Překlad Vladimír Piskoř

Již před časem jsem psal o jiné knize současného nejoblíbenějšího finského autora Arto Paasilinna, a to o „Autobusu sebevrahů“, a tak jsem rád sáhl opět po jeho další knize. „Krátká paměť pana rady“ pokračuje v příjemném humoru plném putování, dalších dobrodružstvích i těžko uvěřitelných situací (např. když hlavní hrdina usne v tanku).

Hlavní postavou románu je starý sklerotik Taavetti Rytkönen, který náhodně zastaví taxi řízené Seppo Sorjonenem a od té chvíle se život obou mužů nerozlučně spojí. Nejprve se sice taxikář snaží vrátit pana radu do jeho bývalého života, ale neúspěšně, takže nakonec rezignuje na svoji profesi, stane se z něj opatrovatel a vlastně lidový lékař, aby mohl pečovat o blaho pana Rytkönena. Jejich putování, přes tankistické extempore, vede k zemědělci a bývalému písaři tankové roty Heikki Mäkitalovi, který má svého podnikání v zemědělství tak akorát dost, takže se rozhodne svůj statek zlikvidovat. Vznikne kolem toho hodně neuvěřitelných příhod až po odlov volně vypuštěných býků, kontakty se skupinou francouzských turistek, které dávají přednost životu ve volné přírodě. A nakonec román končí šťastně svatbou, na které sklerotický rada pronese nezapomenutelný projev věnovaný především všem mužům, kteří položili životy v tankových bitvách.

Příznivci humoru Arto Paasilinna si opět přijdou na své. Mě román zaujal také proto, že je plný narážek na tankistickou problematiku, což potěší jistě všechny příznivce LiSu sdružené v naší minitankistické skupině (několik narážek cituji: str. 33 „... tankistické palačinky se od obyčejných palačinek liší tím, že jsou na povrchu zvrásněné, jako by po nich přešlo pásové vozidlo, a o poznání tlustší.“ Nebo str.50 „zkraje večera Rytkönen vystupoval jako tankový četař, u jídla jako poručík, po kávě jako major a do zavíračky se stihl povýšit do hodnosti generálplukovníka. Ráno byl zase četař.“ Či str. 80: „Tank holt není žádný pegas!“).

Autor prostě pobaví jako např. jeho přirovnáním ženy jako auta: viz str. 14: „Žena, pokud o ní mluvíme jako o autu, je vždy osobním vozem. Krásná žena vypadá v mládí jako rozkošný kabriolet, ale věnuje-li se divokým jízdám, nevydrží kastle. Na ženě se objeví promáčkliny, barva

oprýská, prahy prorezavějí, při couvání se rozbije zadní blinkr a dávat nový nemá smysl.“

Zajímavý je i pohled na problematiku EU ve Finsku, např. mléčné kvóty, viz str. 81: „Státní moc stanovila hospodářům mléčné kvóty. Když se vyrobilo víc, tak za to člověka potrestali. Pole, úrodnou půdu, bylo třeba rozparcelovat, a teď naposledy přišli s úhorem. Ročně patnáct procent polí se musí nechávat ladem, napospas plevelu, a když se člověk nepodřídí, platí pokuty, tisíc marek za hektar. Stroje jsou drahé jako nikdy, ale za obilí a mléko dostane člověk místo peněz pokutu.“

Vrcholem potom je pasáž, kdy dojde k úplné likvidaci statku a vyšetřovací komise celý případ uzavře následovně, viz str. 125-126: „Celý statek byl shledán za totálně zničený ... S odkazem na předešlé body konstatujeme, že majitelé dotyčné farmy příkladně prospěli národnímu hospodářství, za což by proti nim nemělo být vzneseno obvinění u žádné instituce. Naopak by bylo žádoucí udělit jim při vhodné příležitosti konkrétní ocenění, například v podobě čestné vlaječky nebo jiného pamětního dárku.“

Paasilinna umí a rád si přečtu jeho další knihy, nyní hojně překládané do češtiny. Totéž doporučuji i vám. Václav

ČAJ 39 – HOST ALENA BARTOŇOVÁ

Rok se s rokem sešel a já si uvědomuji, že letos se poprvé podařilo vydat všech dvanáct čísel ČAJe. Zkrátka ČAJ byl s Vámi po celý rok, a tak nemůže chybět ani o Vánocích a Silvestru.

Host ČAJe, Alena Bartoňová, nás pozve do svých próz, když v jedné je sice parné léto, ale ta druhá už voní blížící se vánoční nadílkou, vždyť už se Santa šplhá po okně, ale ... (více v povídce).

Zimně sváteční náladu navozuje i poezie Josefa Jindry a moje, a tak trochu silvestrovskou zábavou (snažte se vymyslet za domácí úkol třeba podobnou hříčku) zavánějí Normální nesmysly Zlaty Zákoutské.

Vážený čtenáři, přeji příjemné vánoční svátky a zůstaň nám věrný v roce 2010, ČAJ se bude snažit nadále hledat zajímavé hosty a nabízet to nejlepší z kuchyně autorů Jičinska.

A pod stromečkem přeji aspoň jednu knížku!

Václav

HOSPODSKÁ BYLA JAKO IDEÁLNÍ MANŽEL

Zora Šimůnková, Václav Franc

Zora Šimůnková a Václav Franc jsou na současné literární scéně známí jako autoři ocenění na nejrůznějších literárních soutěžích, oba jsou členy Obce spisovatelů, oba vydali několik knížek. Zora patří k organizátorkám Večerů přiměřených depresí ve smíchovské kavárně Symbióza či Literární Vysočiny v Chotěboři. Václav založil literární soutěž Řehečská slepice a patří k hlavním osobnostem literárního dění na Jičínsku, kde se vlastně v roce 2004 na Jičínském poetickém jaru oba autoři poprvé potkali.

Jejich povídky vyšly v nejrůznějších sbornících a časopisech, a tak si jednoho dne řekli, že by bylo dobré vydat ona dílka souborně, neboť takhle by zapadla. Slovo dalo slovo a v knížce Hospodská byla jako ideální manžel se můžete seznámit s šestadvaceti Zofinými a devatenácti Václavovými povídkami. Povídky vznikaly v průběhu delšího časového úseku a mají v rodném listě datum 90.léta 20.století, ale i rok 2009. (Zofiny povídky jsou v závěru opatřeny i přesným datem vzniku.) Povídky jsou to rozmanité, zabývají se současností, ale zabrousí i do válečné minulosti (např. Zora – povídka Pérák), osobními vztahy nahlíženými vážně (např. Václav – povídka Mrtvej brouk) i s humornou nadsázkou (např. Václav – povídka Čas na změnu).

Povídková knížka není žádný kočkopes, Zora a Václav se vzájemně doplňují, což dokazuje i netradiční název knihy. Vznikl složením dvou povídek, úvodní část HOSPODSKÁ BYLA JAKO, dodala Zora dle úvodní povídky Hospodská byla jako kytara, druhou část doplnil Václav svojí závěrečnou povídkou IDEÁLNÍ MANŽEL.

V závěru knížky se oba představují, a tak se dozvíme, že Zora Šimůnková je křtěná Vltavou, zatímco Václav Franc spatřil světlo světa v Rumcajsově městě. Oba mají literaturu rádi a píší především pro radost, náměty čerpají z běžného života, dokáží z něj zachytit zdánlivě neviditelné maličkosti.

Zora Šimůnková ve svém představení píše: „Život je úžasné dobrodružství, když jste schopni sami sebe překvapit ...“

Myslím si, že se oba autoři touto knihou pustili do určitého dobrodružství, ale věřím, že výsledek uspokojí a snad i překvapí nejen oba spisovatele, ale především zvědavé čtenáře. (reh)

P.S. Kniha byla oficiálně představena v pražské kavárně Symbióza v pátek 4.prosince 2009.

PATNÁCTÝ MĚLNICKÝ PEGAS

V sobotu 7.listopadu 2009 se konalo již patnácté vyhlášení výsledků básnické soutěže Mělnický Pegas. Tradičně si v Masarykově kulturním domě dali dostaveníčko milovníci poezie. Letošního ročníku se zúčastnilo 59 básníků a básníků z celé republiky, kteří byli rozděleni do čtyř kategorií. Nechyběly tradiční koblihy a dobrá nálada, dokonce přišel i starosta města.

Úvodní část obstaralo pásmo složené z tvorby Kamila Bednáře, který na sklonku života měl na Mělníku svoji zahradu, o které krásně dokázal psát. V podání Věry Turkové, Jaroslava Mědíka, Miroslava Krause a dramaturgyně pásma a zároveň recitátorky Blanky Štráchalové zaznělo velmi zdařilé pásmo vygradované symbolickým skonem básníka při sekání trávy na zahradě na Chloumku.

Celý program doprovázel Marián Kořínek se svojí kapelou. Moderátorem byl Pavel Malák. Ten v druhé části programu společně s Alenou Krtilovou přednesli ukázky z tvorby oceněných autorů. Předseda poroty Jaroslav Schnerch přednesl krátkou řeč o tom, aby se autoři zamysleli nad smyslem své tvorby a snažili se na sobě pracovat. Následně potom s hlavní organizátorkou Zdenkou Líbalovou předali ceny nejlepším autorům a také cenu Osobnost Pegasu, kterou předali Miroslavu Sieglovi, dlouholetému členovi a úspěšnému autorovi řady knih, především publicistických. Nechyběl ani sborníček vítězných prací.

V nejprestižnější kategorii D (autoři, kteří již vydali sbírku), zvítězila Taťána Nováková z Ústí nad Labem. Čestné uznání jsem získal i já za básně ze souboru Předjaří.

Zdařilé dopoledne, letos bych řekl, že pořadatelé měli skutečně šťastnou ruku při výběru pásma, pokračovalo posezením v restauraci Olympionik, kde účastníci a pořadatelé diskutovali nejen o budoucnosti Pegasu, ale i o poezii a literárním životě vůbec.

Příští ročník Pegasu bude mít uzávěrku 31.května 2010 a vyhlášení se uskuteční opět na podzim. Propozice soutěže budou včas otištěny v Kobře.

Již dnes slibuji, že se mělnické soutěže a především vlastního vyhlášení, opět rád zúčastním.

Václav

LiS , KAMENNÁ HOLKA A DNY POEZIE

Ve středu 11.listopadu 2009 vystoupil jičínský LiS v Knihovně Václava Čtvrťka v rámci celostátní akce Den poezie se svým pásmem Kamenná holka. Jak v úvodu řekla Jana Benešová, byla to už pátá účast LiSu na této akci a opět LiS přišel s něčím novým. V rámci motto letošního ročníku Virtuální svět, vznikly fantazie autorek a autorů na sochu holky. Tu objevil před časem Bohumír Procházka a napsal úvodní text (plus další texty o Monice), na ten pak ostatní navazovali. Jen příspěvek Václava France se trochu odchýlil od tématu, ale ostatní se svého úkolu zhostili dobře, se svým vlastním tvůrčím pohledem. Nechyběly příspěvky o nenaplněné lásce (Hana Runčíková v podání Evy Jebavé), s erotickým nádechem (Josef Jindra), básnickým nadhledem (Václav Teslík), prozaickou fantazií (Ilona Pluhařová), spíše humorné (Petr Veselý) či závěrečné lyrické čtvero ročních období u Kamíny (Draga Zlatníková).

Recitace doprovázely promítané snímky na kamennou holku a cestu Prochora za ní. Akci vhodně doplnil klavírními improvizacemi Ondřej Procházka. Potěšitelná byla velká účast diváků a jejich kladné ohlasy na celý vydařený večer.

Přiznám se, že jsem měl tak trochu obavy, jak celé dílko bude vypadat. Zda příspěvky nebudou jen uměle pospojované texty, ale ... Nakonec jednotliví autoři, ač neznali tvorbu ostatních, na sebe vhodně navazovali a závěrečné vystoupení celý program ještě umocnilo. Prochorův nápad byl nosný a do budoucna bude vhodné určit nějaké téma za domácí úkol, které autoři zpracují podle svého vidění.

Vhodné by bylo i tento program zopakovat, třeba v Nové Pace či v Sobotce. Navrhuji texty uveřejnit třeba v ČAJi nebo v nějakém sborníčku.

LiS ve virtuálním světě obstál. Nechť obstojí v i dalších nástrahách Dnů poezie příštích!

Václav

TROCHA HISTORIE, NIKOHO NEZABIJE ...

S Bohumírem Procházkou si dovolím zavzpomínat na rok 1994, kdy jsme vydali náš druhý almanach Kroky a klopýtání. Prochor naši zkušenost popsal pro sborník Literárního klubu K 89. Václav

KAM SE PODĚLA PŮVODNÍ ČESKÁ LITERATURA

sborník Literárního klubu K 89

Za skupinu jičínských autorů můžu s odpovědností říci, že s výší honorářů nemáme problémy. Nemáme totiž honoráře žádné a nejsme tak vystaveni pokušení, které lze shrnout do lidového rčení o tom, že peníze kazí lidi. Domnívám se, že oněch zkažených lidí moc není ani mezi renomovanými spisovateli.

Kdysi někdo pravil, že když si chci něco hezkého přečíst (nebyl to Stehlík?), tak si to musím napsat. Nu a my dodáváme - i vydat. A tak vydáváme. Chystáme už třetí almanach autorů Jičínska. Náklad 100 výtisků, rozsah cca 100 stran pro 10 autorů. Tady se nevyplatí tiskárna, a tak množíme na kopírce.

Asi 4.000 zaplatíme za množení, 4.000 jsme dali za vazbu a obálku a tisk na ni. Připočteme-li přepisování a další náklady, jsme na 10.000,- tedy jedna knížka 100 korun. Za kolik prodáváme? Raději se neptat. Jak kde a jak komu. Mluvme o 20 až 30 korunách. Byť mezi námi jsou laureáti Šrámkovy Sobotky i autoři vyhodnocení v literární soutěži K 89, nemůžeme jít výš, chceme-li, by se naše poselství dostalo mezi lidi.

Kde tedy vezmeme zbytek? Obratným jednáním snažíme se získat od kapitalistů, a též se nám někdy podaří dostat grant. Nu ano, bylo by to krásné, kdyby dobré dílo mělo šanci získat grant vždy, nebo skoro vždy ... Bohumír Procházka

Mělnický Pegas 2010

Mělnický literární klub Pegas vyhlašuje 16. ročník celostátní poetické soutěže „Mělnický Pegas 2010,“ přihlásit s mohou všichni neprofesionální básníci z celé České republiky, ve čtyřech kategoriích: A - do 15 let, B - do 30 let, C - nad 30 let, D - autoři, kteří již vydali básnickou sbírku. Počet básní: 3 až 5 ve třech vyhotoveních. Soutěž je anonymní, básně nepodepisujte! Nutno připojit lístek se svým jménem, kategorií, datem narození, adresou bydliště a ofrankovanou obálkou se zpáteční adresou. Přihlášky se přijímají od 1. ledna do 31. května 2010 na adrese: LITERÁRNÍ KLUB PEGAS, Českobratrská 2800, 276 01 Mělník Slavnostní vyhlášení výsledků soutěže se uskuteční v Mělníku v říjnu roku 2010. Václav

DEPRESE V SYMBIOSE ČÍSLO SEDMDESÁT

V pátek 4.prosince se v pražské smíchovské kavárně Symbiosa (dříve Obratník) konal už sedmdesátý Večer přiměřených depresí. Bylo to letošní poslední setkání přátel literatury a mělo vánoční atmosféru a přineslo několik dárků v podobě křtu knihy a vystoupení několika hostů.

Po loňském říjnovém úspěchu se do Symbiosy vrátilo Řehečské kvarteto, posílené oproti minule o Hynka Berana (toho doprovázela i manželka Dana Beranová).

Nutno napsat, že již čtvrt hodiny před zahájením byla všechna místa k sezení obsazená a kavárna doslova praskala ve švech, diváci museli stát nebo postávat u baru. Kdo ví, jestli tento zájem vyvolalo právě Řehečské kvarteto či křest knihy nebo právě ona příjemná vánoční atmosféra.

V první polovině vystoupila trojice autorek. Dagmar Hermannová z Plzně jako pravnučka Václava Bolemíra Nebeského se nechala inspirovat Máchovým Májem, Luciana Klobošovská četla ze své nové poezie a chrudimská Jana Jirásková přečetla povídku oceněnou na letošní Šrámkově Sobotce a nabízela svoji knihu Kanička pošmodrchaná.

Po přestávce zazněla ukázka z nové vánoční povídky s nevánoční tematikou, kterou přednesl Saša Gr. A krátká vystoupení dvou hostů (Herot, Erben).

Vrcholem večera byl křest povídkové knížky Hospodská byla jako ideální manžel Zory Šimůnkové a Václava France. Knihu uvedl Zdeněk Fekar a já jsem přečetl povídku Ideální manžel. Knihu jsme křtili za těchto aktuálních meteorologických dat, které telemostem nahlásil Roman Szpuk z meteorologické stanice na Churáňově: -1,2 stupňů, 100 procentní vlhkost, 883,9 Pa, vítr z 280 stupňů, 4m/sec, mlha dohl. 300 metrů, slabá ledovka, kombinace sněžení a mrznoucího mrholení, 7 cm sněhu.

Příjemný večer, který se oproti zvyklostem značně protáhl, v jehož závěru slavilo úspěch opět Řehečské kvarteto s koledou, úspěšně završil další rok Depek v Symbiose.

A pokud chcete přijet i vy, zde vám Zora Šimůnková nabízí termíny na první pololetí roku 2010: Vždycky je to pátek, začátek 19 hodin. (29.ledna, 5.února, 19.března, 16.dubna, 14.května a 4.června, další informace na ww.zora.bloguje.cz).

Václav

Pro vzpomínku na nezapomenutelného jičínského občana Josefa Štefana Kubína rozhodli jsme se již čtrnáctým rokem udělit

Jivínského Štefana

**za pozoruhodný kulturní počin roku 2009 a
za dlouholetou kulturní činnost**

Nechceme, aby žádné z bohulibých konání zůstalo nepovšimnuto. Rádi pozveme všechny navržené k popovídání, rádi všem poděkujeme. Těšíme se, že čtenáři naší výzvy zavzpomínají na to, co hezkého se v roce 2009 v kultuře na okrese událo a přispějí k nominaci. Návrh na Štefana může provést každý, stačí uvést jméno a adresu nominovaného (jednotlivce či skupiny) a stručné zdůvodnění, kategorii, jméno a adresu navrhovatele. Svě návrhy zasílejte do 31.12.2009 na adresu koordinátora Štefanské komise Bohumíra Procházky, Sokolovská 367, Jičín. E-mail: Jivinsky.Stefan@seznam.cz, tel. 493 523 492. V nominaci je třeba uvést, zda se jedná o dlouhodobé zásluhy (za nejméně 5 let činnosti) nebo kulturní počin za rok 2009.

LITERÁRNÍ SOUTĚŽ WWW.KULTURA21.CZ

Milé čtenářky a milí čtenáři, je tady další literární soutěž. Tentokrát bude úkolem soutěžících vytvořit povídku, která bude obsahovat námi zadaná slova. Některá slova mají více významů, a proto nás velice zajímá, jaký význam jim v povídce přisoudíte vy. Uzávěrka soutěže je 31. prosince 2009. Výherce bude vybírat porota složená z členů redakce.

Pravidla soutěže:

Soutěžící odesláním potvrzuje, že je výhradním autorem povídky a že se nejedná o plagiát. Bude-li plagiátorství odhaleno, soutěžní příspěvek bude vyřazen ze soutěže. V povídce soutěžící vyznačí tučně slova, která musí dle zadání obsahovat - je jich celkem 10. Rozsah povídky - minimálně 1 normostrana A4, font Times New Roman, velikost 12.

Povídka musí obsahovat tato slova: vesmír, koruna, kohoutek, strom, zajíc, tunel, kulička, kabát, prst, úkryt.

Soutěžní příspěvky odešle na mail: souteze@kultura21.cz Tato adresa je chráněna proti spamování, pro její zobrazení potřebujete mít Java scripty povoleny a jako předmět uveďte "Literární soutěž". Každý

soutěžící může zaslat maximálně 3 povídky. Konec soutěže je 31. prosince 2009. Vítězové budou zveřejněni do 15. ledna 2010.

Autor dává svolení k publikaci soutěžního příspěvku na webu www.kultura21.cz.

LiS po vystoupení v rámci Dne poezie v jičínské knihovně 11. listopadu 2009! Nechť je hodně stejně zdařilých akcí i v roce 2010!
(Foto stránky KVČ v Jičíně)

**Krásné Vánoce a úspěšný rok
2010 všem příznivcům KOBRY
přeje
Václav Franc**

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Knihovně Václava Čtvrtka v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka
Ročník 10. Číslo 12. Prosinec 2009.

(5. prosince 2009)

www.ikobra.cz